

§ 2. W terminie wskazanym w § 1 traci moc § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1964 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 3), w części dotyczącej powiatu nowodworskiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

93

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 kwietnia 1966 r.

w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla osób, które uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 19 ust. 5 i art. 36 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98) oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencicie pobierającemu rentę starczą, rentę za wysługę lat lub rentę inwalidzką, który został pozbawiony wolności na okres dłuższy niż jeden miesiąc, przekazuje się — z zastrzeżeniem § 4 — pod adresem więzienia:

- 1) w okresie pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności — rentę w wysokości pobieranej bezpośrednio przed pozbawieniem wolności,
- 2) w okresie dalszego pozbawienia wolności — 25% renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia.

2. Jeżeli rencista posiada jednego lub więcej członków rodziny, na ich wniosek, bez potrzeby uzyskiwania zgody rencisty, lub na wniosek rencisty, przekazuje się:

- 1) w okresie pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności:
 - a) członkom rodziny — 50% renty pobieranej bezpośrednio przed pozbawieniem wolności, jeżeli jest jeden członek rodziny, a 75% tej renty — jeżeli jest dwóch lub więcej członków rodziny,
 - b) rencicie — pozostałą część tej renty,
- 2) w okresie dalszego pozbawienia wolności:
 - a) członkom rodziny — 50% renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia, jeżeli jest jeden członek rodziny, a 75% tej renty, jeżeli jest dwóch lub więcej członków rodziny,
 - b) rencicie — 25% tej renty.

3. Okres pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności liczy się od najbliższego terminu płatności renty przypadającego po dniu pozbawienia wolności.

4. Za członków rodziny rencisty pozbawionego wolności (ust. 2) uważa się:

- 1) dzieci, wnuki i rodzeństwo spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej,
- 2) małżonka,
- 3) rodziców, jeżeli bezpośrednio przed pozbawieniem wolności pozostawali na utrzymaniu rencisty (art. 45 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), zwanego dalej dekretem).

§ 2. 1. W razie prowadzenia egzekucji należności alimentacyjnych z renty — część renty, która pozostała po potrąceniu należności alimentacyjnych, przeznacza się — do wysokości sum określonych w § 1 — w pierwszej kolejności dla innych członków rodziny rencisty (§ 1 ust. 4) poza osobą alimentowaną, a w następnej — dla rencisty, przy czym nie mniej jednak niż 50 zł miesięcznie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie potrącenia z renty innych należności prawem przewidzianych.

§ 3. 1. Rencicie pobierającemu rentę rodzinną, który został pozbawiony wolności na okres dłuższy niż jeden miesiąc, przekazuje się — z zastrzeżeniem § 4 ust. 2 i 3 — pod adresem więzienia:

- 1) w okresie pierwszych trzech miesięcy pozbawienia wolności:
 - a) rentę w wysokości pobieranej bezpośrednio przed pozbawieniem wolności, jeżeli do renty rodzinnej uprawniony jest tylko rencista pozbawiony wolności,
 - b) część tej renty przypadającą z podziału dokonanego na podstawie przepisów o podziale renty, jeżeli do renty rodzinnej uprawnione są również inne osoby;
- 2) w okresie dalszego pozbawienia wolności:
 - a) 25% renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia, jeżeli do renty rodzinnej uprawniony jest tylko rencista pozbawiony wolności,
 - b) 30% — nie mniej jednak niż 50 zł miesięcznie — części renty przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia, która przypada rencicie pozbawionemu wolności z podziału, dokonanego na podstawie przepisów o podziale renty — jeżeli do renty rodzinnej uprawnione są również inne osoby.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b), pozostałym osobom uprawnionym do pobierania renty rodzinnej przekazuje się część renty przypadającą im z podziału dokonanego na podstawie przepisów o podziale renty.

3. Przepisy § 1 ust. 3 i § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Dodatki do renty dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa, przysługujące rencicie pozbawionemu wolności, przekazuje się przez cały czas pozbawienia wolności bezpośrednio osobom, na które je przyznano, lub do rąk osób sprawujących nad nimi opiekę.

2. Dodatek do renty z tytułu regulacji cen węgla, a także ekwiwalent z tytułu wzrostu czynszu, przysługujące rencicie pozbawionemu wolności, w całości przekazuje się przez cały czas pozbawienia wolności osobom, którym wypłacane są dodatki określone w ust. 1 lub część renty określona w § 1 ust. 2.

3. W razie braku osób, o których mowa w ust. 2, dodatek z tytułu regulacji cen węgla i ekwiwalent z tytułu wzrostu czynszu przekazuje się w całości renciście pozbawionemu wolności, jeżeli w czasie pozbawienia wolności ciąży na nim obowiązek płacenia czynszu za mieszkanie.

§ 5. Renciście, który odbył karę pozbawienia wolności, wypłaca się za okres ostatnich 3 miesięcy pozbawienia wolności część renty wstrzymaną w myśl § 1 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 i § 3 ust. 1 pkt 2. Dotyczy to również rencisty, któremu udzielono przerwy w odbywaniu kary lub który został warunkowo zwolniony przed terminem z odbycia reszty kary.

§ 6. 1. W razie umorzenia postępowania karnego lub jego zakończenia prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo w razie wydania wyroku uniewinniającego wskutek wznowienia postępowania lub rewizji nadzwyczajnej renciście wypłaca się za cały okres pozbawienia wolności część renty wstrzymaną w myśl § 1 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 i § 3 ust. 1 pkt 2.

2. W razie śmierci rencisty przed prawomocnym zakończeniem postępowania karnego część renty, o której mowa w ust. 1, wypłaca się członkom rodziny na zasadach określonych w art. 22 dekretu. Spełnienie przewidzianego w art. 22 dekretu warunku pozostawania na utrzymaniu ocenia się według stanu, jaki istniał bezpośrednio przed pozbawieniem wolności.

§ 7. Osoby pozbawione wolności, które przy pracy wykonywanej w ramach regulaminu więziennego albo w drodze do takiej pracy lub z pracy uległy wypadkowi bądź też w związku z tą pracą zachorowały na chorobę zawodową i wskutek tego stały się inwalidami (art. 12 dekretu), mają prawo do świadczeń przewidzianych w dekrecie dla pracowników, którzy stali się inwalidami na skutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

§ 8. 1. W razie śmierci osoby pozbawionej wolności wskutek wypadku lub choroby zawodowej (§ 7) członkom rodziny tej osoby określonym w art. 45 dekretu przysługują

świadczenia przewidziane w dekrecie dla członków rodzin pozostałych po pracownikach, którzy zmarli wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej.

2. Członkowie rodzin są uprawnieni do świadczeń (ust. 1), jeżeli odpowiadają warunkom wymaganym do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów dekretu. Spełnienie przewidzianego w art. 45 ust. 2 dekretu warunku pozostawania na utrzymaniu osoby, która zmarła, ocenia się według stanu, jaki istniał przed pozbawieniem tej osoby wolności.

§ 9. Przepisy §§ 1—6 stosuje się również do osób, którym w czasie pozbawienia wolności przyznano rentę lub przywrócono jej wypłatę.

§ 10. Przy stosowaniu przepisów rozporządzenia do osób pobierających rentę za wysługę lat na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) za rentę w wysokości przysługującej w razie niewykonywania zatrudnienia (§ 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 lit. b) uważa się rentę obliczoną bez zastosowania ograniczeń wynikających z art. 16 tej ustawy.

§ 11. Do rent wypłacanych osobom pozbawionym wolności przed wejściem w życie rozporządzenia przepisy rozporządzenia stosuje się od najbliższego terminu płatności renty przypadającego po upływie trzech miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 listopada 1956 r. w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla tych osób, jeśli uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności (Dz. U. Nr 59, poz. 283).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

94

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 kwietnia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia organów Milicji Obywatelskiej właściwych do wydawania pozwoleń na broń, ustalenia wzorów pozwoleń na broń oraz określenia istotnych części broni i amunicji.

Na podstawie art. 1 ust. 4 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 października 1961 r. w sprawie określenia organów Milicji Obywatelskiej właściwych do wydawania pozwoleń na broń, ustalenia wzorów pozwoleń na broń oraz określenia istotnych części broni i amunicji (Dz. U. z 1961 r. Nr 52, poz. 289 i z 1964 r. Nr 3, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 3 dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „Pozwolenie na broń, obejmujące więcej niż jedną sztukę broni, wydaje się według wzoru nr 1 uzupełnionego dodatkowymi stronami o treści stron 2 i 5 tegoż wzoru dla każdej sztuki broni.”;
- 2) w załączniku nr 1 na stronie 2 i w załączniku nr 2 na stronie 1 wyrazy „nr broni” zastępuje się wyrazami „seria i nr broni.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *R. Dobieszak*